No. 1240 Zaterdag 5 October 1907. 24ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20,

BUREAUX VAN DIT BLAD
REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223
ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaai

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagá padilanti
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 4 October.

Belastingherziening.

Uitvoerrecht van mijnproducten.

Door intrekking der belastingreglementen op de eilanden zoude daar ook het uitvoerrecbt op mijnproducten komen te vervallen, terwijl hier op Curaçao bij de nieuwe grondbelasting „de delfstoffen in den bodem en de door natuurvorming in of boven den grond aanwezige meststoffen niet in aanmerking komen." Bijgevolg zou ook op Curaçao niets meer ontvangen worden voor de mijnproducten. Om dit te voorkomen, is ontworpen een nieuwe belasting, geldende voor de geheele Kolonie, waarbij het uitvoerrecht van mijnproducten wordt vastgesteld op 4%.

Bij deze nieuwe wet zullen echter de verschillende maatschappijen, die op het oogenblik mijnproducten uitvoeren, geen schade lijden. In het Ontwerp werden bijzondere bepalingen opgenomen, waarbij de bestaande concessies in statu quo worden gelaten.

De *Aruba–Phosphaat–Maatschappij* zal slechts, volgens bestaand contract, 3% van de waarde, benevens 17 cts. per M³ scheepsruimte, waarmede de uitvoer geschiedt, te betalen hebben, terwijl de uitvoer van goud, zilver en koper op Aruba, gewonnen door de *Aruba Gold Concession Limited* vrijgesteld blijft van uitvoerrecht.

Deze maatschappijen lijden dus geen schade en zullen geen HOOGERE BELASTING te betalen hebben.

Maar de uitvoer van phosphorzure kalk van het eiland Klein-Curaçao blijft bezwaard met een uitvoerrecht á 10%, benevens zeventien cent per M³ scheepsruimte.

Zooals blijkt uit de *Memorie van Toelichting* werd uit gevoel van billijkheid voor het vervolg voor nieuwe concessies het uitvoerrecht verlaagd en niet hooger gesteld dan 4%.

Als men dus inziet, dat men vroeger TE VEEL geëischt heeft, waarom dan nu dat onrecht niet hersteld, al heeft de lijdende partij, de contractant, er ook kwaadschiks in moeten berusten. Mag men van een dergelijke billijke verlaging niet verwachten, dat de mijnbouw veel intensiever zal worden en door grooter uitvoer zal vergoeden, wat door verlaging aan invoerrecht wordt verloren?

Tot dusverre ging de uitvoer van phosphaat van Klein Curaçao den slakkengang. Ongetwijfeld zal bij verlaging van uitvoerrecht de uitvoer sneller toenemen.

Ook begrijpen wij niet goed, dat in dit Ontwerp, noch in het Voorloopig Verslag van den Kolonialen Raad met geen enkel woord gesproken is over de

St. Barbara-quaestie.

Wordt de Heer GODDEN dan in het geheel niet betrokken bij deze nieuwe belasting? Onder de bijzondere bepalingen wordt hij niet genoemd, hij valt dus onder den algemeenen regel, zoodat voortaan van phosphorzure kalk van Santa Barbara geen 10% maar 4% zal worden geheven.

Indien dit werkelijk zoo is, zou het toch zoo onmogelijk niet wezen, dat deze aanzienlijke verlaging van het uitvoerrecht zal leiden tot oplossing der *St. Barbara-quaestie*.

Wij achten het daarom niet van belang ontbloot, wanneer de Heer GODDEN officieel van deze aanzienlijke verlaging van het uitvoerrecht in kennis werd gesteld. Vooral ook in verband met het feit, dat bij de vaststelling van het bedrag, wat de Heer GODDEN volgens de nieuwe grondbelasting zal moeten betalen „de in of boven den grond aanwezige meststoffen niet in aanmerking" zullen komen.

De moeilijkheid van den Heer GODDEN, dat de Plantage Sta. Barbara ter bepaling der grondbelasting geschat werd op 1 000 000 Gld. ter wille van de aanwezige meststoffen, terwijl hij daarenboven opnieuw bij den uitvoer voor diezelfde meststoffen hooge rechten moest betalen, komt dus, onzes inziens, geheel te vervallen.

Als gevolg hiervan zou dus ook, gelooven wij, de reeds zoo lang beloofde *Curaçaosche Mijnwet*, waaraan een massa bezwaren verbonden zijn, veilig in den doofpot kunnen blijven, waarheen zij reeds verzeild schijnt.

Het ei van Columbus! zouden wij willen uitroepen, zoo deze eenvoudige verlaging van uitvoerrecht plus vrijstelling van de waarde der in den grond aanwezige meststoffen bij de vaststelling van het bedrag, verschuldigd voor grondbelasting de quaestie oploste. Maar, omdat niemand nog zulk een heuglijk feit signaleerde, vreezen wij een weinig ons blij gemaakt te hebben met een dooden musch, ofschoon wij niet inzien hoe wij ons kunnen vergissen. De woorden der wet zijn duidelijk genoeg.

Groote uitvindingen geschiedden meermalen als bij toeval, zou ook hier van zulk een gelukkig toeval sprake zijn en men zonder het zelf te weten de lastige *St. Barbara-quaestie* heel geleidelijk hebben opgelost? Het algemeene zwijgen in de officieele stukken zou dan te verklaren zijn.

De Koloniale Raad in zijn VOORLOOPIG VERSLAG gaat mede met de algemeene strekking van het Ontwerp, maar stelt eenige wijzingen in verschillende artikelen voor, evenzoo in het VOORLOOPIG VERSLAG op het Ontwerp

Uitvoerrecht van zout van St. Martin.

Door intrekking der bijzondere belastingen op St. Martin, zou natuurlijk ook het uitvoerrecht op zout komen te vervallen. Een nieuw Ontwerp stelt voor dit, recht te blijven heffen en te stellen op 10% van de waarde, ter vergoeding voor het gebruik van de zoutpannen, die eigendom zijn van het Gouvernement, maar thans aan particulieren in concessie zijn afgestaan.

KAMER van Koophandel en Nijverheid.

In dank ontvingen wij van deze Kamer haar Rapport betreffende eenige der bij den Kolonialen Raad ingediende belastingontwerpen.

Met de grootste belangstelling hebben wij dit rapport gelezen en herlezen, ten zeerste overtuigd, dat hier uitstekende deskundigen aan het woord waren, ten volle bevoegd tot oordeelen.

Wij gaan geheel accoord met de opmerking, waarmede het Rapport opent:

„Op initiatief van het Bestuur der Kolonie in het leven geroepen om dit Bestuur in te lichten omtrent vragen, welke handel en industrie raken, was het haar echter niet gegeven gekend te worden bij het ontwerpen van nieuwe bepalingen van zooveel gewicht voor den handel als die, welke voorgesteld worden bij de ingediende ontwerp-verordeningen op den

In-, uit- en doorvoer en de accijnzen".

Dit verzuim nu, is des te grooter daar de Ontwerper dezer zeer gewichtige wetten onmogelijk voldoende bekend kon zijn met de locale toestanden en dus alleszins voorlichting behoefde.

Ongevraagd meent de Kamer derhalve toch te moeten spreken, omdat die ontwerpen van zoo ingrijpenden aard zijn, dat het heele wezen van den handel er door geraakt wordt.

De volgende opmerkingen gelden voor al de ontwerpen in het algemeen.

Zij zijn te ingewikkeld, houden al te zware strafbepalingen in, leggen bovenmatige verplichtingen op, eischen te veel visitatiën en huiszoekingen.

Zij zijn te kostbaar en zullen een groote vermeerdering vragen van uitgaven, terwijl zij vermeerdering van inkomsten niet beoogen. Zij zijn te veel op Nederlandschen leest geschoeid, en houden te weinig rekening met de locale toestanden.

Uit de *Voorloopige Verslagen*, tot dusverre verschenen, kan men reeds duidelijk opmaken, dat ook de Koloniale Raad, ten deele althans, van hetzelfde gevoelen is, Het Rapport

Feuilleton.

REISINDRUKKEN

VAN

JAN PAUL.

III.

Weet ge, wat de meest practische methode is, om in weinig tijd heel veel van New-York te zien?

Ge duikt in de „subway" of ge trapvoet omhoog naar de „elevated" of ge springt op 'n electric car, en snort pijlsnel over, onder of boven den grond naar de winderigste plek van New-York, 'n doldrukke hoek gevormd door 23d street, Fifth Avenue en Broadway.

Daar staat ge dan met verwaaide haren, de hand vingernijpend aan uw hoed, met bollende demie voor de Flat-iron building, 'n reuzengebouw van 'n 22 verdiepingen hoog, gebouwd in den vorm van 'n titanen strijkijzer.

Dat soort gebouwen noemen ze hier skyscapers, wolkenkrabbers, en 't gaat er al heel aardig heen dat ze 't spoedig te kwaad met de wolken zullen krijgen, want nu is er zoo'n huisje van eventjes 42 verdiepingen in den maak.

Lastig als je eventjes wilt kijken naar 'n passeerende juffrouw met 'n nieuwmodische hoed, of als je wilt genieten van 'n lawaaimarsch van Sousa, artistiek afgedraaid voor je deur door 'n Italiaanschen orgeldraaier. Bij zoo'n wandeling tusschen die skyscrapers voelt men zich, o zoo nietig, zoo klein, al verheugt men zich dan ook in 'n respectabele lengte van 1 M. 82 c.M.

Wees nu voorzichtig en pas er vooral op, als ge tusschen die monsterblokken in dien nauwen hemelhoogen bergpas tot de drommen ijlende wandelaars of zaakmannen behoort om 't niet in uw hoofd te krijgen eventjes verdiepingen te gaan tellen.

Ik ben, helaas, zoo dom geweest, en toen 't focus van mijn oog 'n rechte lijn maakte met verdieping 7, liep ik 'n kilometervretenden Yankee, tegen ze'n stijf gesteven overhemd, en toen ik immer onvervaard verdieping 15 in 't vizier trachtte te krijgen, begonnen mijn botten, door geen buffers beschermd, verdacht te kraken.

Maar toen ik de brutaliteit zoover dreef, om al loopende en tellende 't dak, den top, 't uiterste puntje van die ramentoren te willen zien, toen... ja toen werd ik zoo onmenschelijk kannibaals geduwd, gebeukt en mijn schenen en eksteroogen zoo geplet, dat ik, in 'n minimum van tijd mijn horizontaal uekbeen weer in verticale richting bracht.

Den top van dien skyscraper heb ik niet te zien gekregen.

't Had me anders mijn leven gekost.

Never mind, ge staat nog immer in de kou, in den vollen wind op 't trottoir van de „Flat-iron building."

Loop naast dien sigarenwinkel, met allemaal bandjessigaren van enormen prijs in de étalage, 'n deur binnen, deponeer 'n dollar op 't loketplaatje en 'n juf met hoogopgepof ten haardos zal u 'n ticket geven voor 'n rit met 'n sightseeing auto.

Zulke machienen bestaan nog niet in Rotterdam en zullen er misschien ook wel nooit komen.

'n Sigth-seeing-auto is 'n kolossale automobiel zonder kap, met 7 banken achter mekaar, ieder voor 5 personen, dus zoo iets als 'n hollandsche Jan Pleizier zonder paarden en tent, waarmee men bij voorkeur uit potverteren gaat.

Voor je rijksdaalder krijgt ge in dat rollend monster 'n plaats, en al wat ge te doen hebt is slechts te zitten, te kijken en te luisteren naar 'n meerijdenden gids, 'n soort uitlegmannetje met 'n spreektrompet, als ge door New-York's straten 2 uren lang rondbenzient.

Ja, practisch zijn de Amerikanen!

Maar behalve die „rubbernecks" zoo spottend betiteld om de tentoongespreide elastiekigheid van nekken der nieuwsgierige meerijdenden zijn er ook nog „seeing New-York yachts", die opvoedkundige pleiziertochten alomme adverteeren van Mei tot November rondom Manhattan Island.

Weet ge, wat 'n wereldreiziger van zulk 'n yacht–tochtje weet te verhalen, natuurlijk als reclame in optima forma voor die pleiziertochtendirectie?

Laat mij dat eens eventjes vrij vertalen:

„Wie 't ook zij, man, vrouw en kind, schoonmama en suikertante, baker en winkelbediende, behoort zoo'n tocht te maken.

„In New-York woon ik sedert 1870.

„Ik ben gestoomd en gezeild en geroeid langs de Missisippi en den Nijl, langs de Seine van Parijs naar Hâvre, langs de Rhone van Lyon tot Avignon, tot tweemalen toe passeerde ik de Scylla en Charybdis.

Gezwommen heb ik in de Doode Zee, de Tiber te Rome, en de Arno te Florence aanschouwde ik met eigen oogen; dagen lang flaneerde ik door Venetië's straten, maar nooit nooit (en ziehier 't knaleffect) maar nooit, zeg ik, zijn 3 uren in mijn veelbewogen leven zoo aangenaam voor-

bewijst de gegrondheid dezer opmerkingen in zijn bijzondere beschouwingen over de verschillende onderdeelen van het Ontwerp, die later afzonderlijk worden besproken.

Op meesterlijke wijze teekent het Rapport verder

den algemeenen toestand

van het Hoofdeiland Curaçao.

„Het is een bekend feit, dat door alle tijden heen van af de inbezitneming door de Nederlanders de handel en de scheepvaart de hoofdbronnen van bestaan voor de bewoners dezes eilands geweest zijn. Alle tijd perken van bloei, welke Curaçao heeft beleefd, zijn aan den handel te danken, terwijl de perioden van stagnatie van den handel zich kenmerken door economischen achteruitgang van het geheele eiland.

Voor het meerendeel der bevolking is het nog steeds een levensvraag, hoe het het hier met den handel gesteld is. Behalve voor de vele kooplieden, die er onmiddellijk belang bij hebben, beteekent bloei van deze bron van bestaan ruime inkomsten ook voor de nog veel talrijker arbeiders, die werk vinden bij het lossen en laden van schepen, of op- en uitslaan van koopmanschappen, zoo ook voor het groot aantal andere ingezetenen, die belang hebben bij het vreemdelingenverkeer.......

Bloei van den handel heeft steeds een prijsverhooging van grondeigendommen ten gevolge gehad; bij kwijning van den handel treedt altijd depreciatie van grondeigendommen in, als een gevolg van de verzwakte koopkracht en zien ook niet–kooplieden de waarde van hunne vaste goederen tot op een klein gedeelte wegsmelten.

Dit laatste is tegenwoordig zichtbaar ook voor oningewijden in handelszaken, want ware het beter gesteld met de kooplieden, zouden zij dan niet evenals in vroegere jaren van de behaalde winsten, zij het ook een gedeelte, beleggen in grondeigendommen, waarnaar alsdan meerdere vraag zou ontstaan met het gevolg, dat vermeden ware geworden hetgeen thans aan de orde van den dag is, namelijk dat onroerende goederen voor minder dan de helft van den kostprijs verkocht worden?"

Noodzakkelijk moet hieraan worden toegevoegd, hoe de toestand is

tegenwoordig.

„Gaat men nu den feitelijken toestand na, dan ziet men, dat de handel van Curaçao in de laatste jaren, sedert de naburige landen in directe gemeenschap gekomen zijn met Europa en de Vereenigde Staten, als een gevolg daarvan ingekrompen is tot een winkelhandel.

De oorzaak hiervan is te zoeken...... in de gewijzigde verhoudingen in de omliggende landen. Naarmate die landen hun natuurlijken ontwikkelingsgang verder vervolgen, verwijderen wij ons verder van den vroegeren toestand en wordt ook de kans op een terugkeer daartoe minder."

Ten slotte lichten wij uit het Rapport nog de verblijdende, opbeurende verklaring: „dat juist de zeilvaart na het opheffen van de belemmerende bepalingen in Venezuela en Colombia een in de laatste jaren ongekenden bloei bereikt heeft en thans een van de weinige takken van handel is, die voordeel afwerpen."

Wij plaatsen deze verklaring hier, om zoo volledig mogelijk den tegenwoordigen toestand te teekenen. De niewe belasting moet geheel aanpassen aan dezen toestand. Met opzet sloegen wij echter de volgende zinsnede over:

„Van landbouw en industrie daarentegen heeft Curaçao, althans voor zooverre daardoor de economische toestand van het eiland verbeterd moet worden, niet veel te verwachten."

Wij sloegen dit over, omdat wij het er niet mede eens zijn.

De economische toestand van een groot deel der verder van de stad wonende *buitenbevolking* kan wel degelijk door den landbouw worden verbeterd, is daarop, veeteelt er bij inbegrepen, hoofdzakelijk aangewezen. Industrie kan den economischen toestand zoowel van *buiten- als stadsbevolking* zeer veel verbeteren.

Men denke slechts, hoe een paar jaar geleden de buitenbevolking der benedendistricten, geteisterd door langdurig aanhoudende droogte, van gebrek bevrijd bleef enkel alleen door de geregelde winsten, die de hoedenindustrie afwierp.

De Kamer schijnt een oogenblikje vergeten te zijn, dat zij ook een *Kamer van Nijverheid* is.

Maar volgaarne sluiten wij ons aan bij het slot dezer algemeene inleiding:

„Elke belemmering van den handel en van de scheepvaart door hooge rechten, door buitengewoon strenge fiscale maatregelen, door veelvuldige formaliteiten, die feitelijk geen nut hebben, zal dientengevolge groot nadeel aan Curaçao berokkenen."

Een volgend maal zullen wij het Rapport meer in zijn onderdeelen nagaan.

Adres van de Stoomvaartmaatschappijen.

In dank ontvingen wij dit adres, gericht aan den Gouverneur en den Koloniaien Raad. Het werd verzonden namens de Compagnie–Générale Transatlantique, Compañia Transatlantica de Barcelona, Hamburg–Amerika Linie, Harrison Line, K. W. I. Maildienst, La Veloce, Leyland Line en Royal Mail S. S. Co.

Bij monde van hun Eere–secretaris, den Heer C. S. Gorsira J. P. Ez, dienen ook de agenten dezer verschillende maatschappijen hunne bezwaren in vooral tegen de nieuwe ontwerpen rakende de

In- uit- en doorvoer, Accijnzen, en Loodsgelden.

Zeer practisch geven zij, als mannen van het vak, eerst aan op welk een gemakkelijke wijze den doorvoer bij de nieuwe Ontwerpen geregeld had kunnen worden en drijven de beleefdheid zelfs zoover, dat zij veronderstellen, dat aldus werkelijk ook de bedoeling van den wetgever heeft kunnen zijn, hem daarna dank brengende voor de bij het ontwerp verleende faciliteiten.

Het ontwerp schijnt echter onderscheid te willen maken tusschen accijns–vrije en niet–accijnsvrije goederen, waarvan de eerste wel, de twoede niet in particuliere bergplaatsen, door de douane goedgekeurd en staande onder hare controle, tijdelijk mogen worden geborgen. Het gevolg van dit gemaakte onderscheid zal wezen: visitatie, verificatie, plombeering in bergplaatsen en op de schepen; verder zullen die goederen weer van de eene bergplaats naar de andere moeten worden overgebracht. Hieruit ontstaat groote overlast, onnoodige kosten en nuttelooze stremming in het verkeer. Terwijl feitelijk regel is, dat de agenten zelden op den dag van aankomst de doorvoer-goederen zullen kunnen inklaren en zij dus allen gebruik willen maken van de gelegenheid tot tijdelijken opslag en die goederen alle in dezelfde bewaarplaats opgeslagen willen laten tot de inscheping.

Ook wordt in het nieuw–Ontwerp voorgeschreven, dat de inklaring der schepen moet geschieden met afgifte der scheepspapieren aan den eerst aanwezenden ambtenaar. Die eisch is niet voor inwilliging vatbaar. Vooreerst zijn de papieren te kostbaar om ze af te geven aan den eersten den besten ambtenaar, maar bovendien hebben de stoombooten die papieren noodig om andere formaliteiten na te komen bij den Consul, bij verandering, der bemanning door afdanking of aanwerving, etc.

Men moet dus kunnen volstaan met afgifte der ladingspapieren en vertoon der scheepspapieren aan den eerstaanwezenden ambtenaar.

Onmogelijk na te komen is de bepaling dat van alle ingeladen goederen de handelsbenaming, het getal, de soort, de merken der colli moeten worden opgegeven, of dat een duplo van de cognossementen en de manifesten, of ook wel een vrachtlijst moet worden ingediend.

Overlegging der vrachtlijsten, vermeldende de soort en het getal der colli of der losse voorwerpen en de soort en de hoeveelheid der goederen niet voor Curaçao bestemd, achten de agenten voldoende. De voor doorvoer bestemde goederen kunnen volstaan met een opgave als voorgeschreven in art. 31.

„Daar de haven van Curaçao hare belangrijkheid voor den wereldhandel verloren heeft en slechts door de faciliteiten, die er gegeven worden, nog van eenige beteekenis is als transitohaven, mogen er in de wet geene bepalingen worden opgenomen, wil men met het werkelijk belang der plaats te rade gaan, die stremming kunnen brengen in het lossen en laden der stoomschepen of wel oponthoud kunnen veroorzaken aan stoombooten in het algemeen, doch vooral aan mailbooten.

De wet moet zoodanig worden gemaakt, dat daarin duidelijk is opgenomen de garantie voor de booten, dat zij, hier komende, mogen rekenen op eene spoedige uitklaring, lossing, opslag van goederen, lading en uitklaring zonder tijdverlies ten allen tijde en op alle dagen, zon- en feestdagen niet uitgezonderd. (Minstens voor de algemeen erkende christelijke Hoofdfeesten zouden wij een uitzondering verlangen. Wanneer onze haven rustig blijft op Paschen, Pinksteren, Kerstmis en 's Heeren Hemelvaart zal de handel toch zooveel schade niet lijden. En al ware dit het geval, de Godsdienst heeft ook rechten, die door een beschaafde maatschappij niet straffeloos kunnen overtreden worden. *Red. Amigoe.*)

De bepalingen, waarbij de al of niet aanneming der in– en uitklaringen op bepaalde dagen aan de keuze van ambtenaren is overgelaten, zullen zoodanig moeten worden gewijzigd, dat imperatief aan de douane ambtenaren worden geboden die inklaringen te ontvangen, de lossing, opslag en lading toe te staan en de uitklaring te geven te allen tijde en op alle dagen. (Behalve de Zon- en Feestdagen gedurende de uren, dat de Godsdienstoefeningen gehouden worden. Zou een dergelijke beperking te veel geëischt zijn? (*Red. Amigoe.*)

Tot hunne verwondering hebben de agenten opgemerkt, dat ook het Bestuur dezer Kolonie zich door bovenmatige vrees voor ontduiking van rechten heeft laten leiden, om verzuimen en abuizen te straffen, die moeilijk zijn te voorkomen. Waar dergelijke strafbepalingen in de wet

---

bijgegaan, als die uren op uw sightseeing yacht, over de Haarlem-East- en Hudsonriver.

„New-York scheen mij op dezen dag 'n wonderstad. Nimmer te voren heb ik de grootheid en liefelijkheid van haar omstreken zoo genoten. New-York te zien onder uw geleide, is het achste wonder van de wereld te leeren verstaan!!"

Uw dankbare.

En datzelfde kan gezegd worden van 'n rit door New-York met zoo'n omnibus-tuf-tuf, waarvoor ge zoo juist 'n kaartje genomen hebt.

Ik natuurlijk, op 'n mooien zomermorgen precies om 10 uur, dat gevaarte beklommen.

Ik vlijde mij neer op 'n hoekplekje, en nam 'n afwachtende houding aan.

Om 10.27 werd de laatste rubberneck geladen en vooruit ging 't over glimmende asphalt.

'n Veertigtal personen rekten hunne nekken.

Bom, daar stonden we weer.

De man met de spreektrompet verzocht 't geacht gezelschap toch vooral eventjes vriendelijk te kijken, omdat geheel de zaak gefotografeerd zou worden.

En jawel, binnen 't uur kwam 'n Amerikaantje met 'n groote portefeuille onder ze'n linkerarm aan 't ander eind van de city op onze car gesprongen, en begon die kant en klaar mooie foto's voor 'n shilling te verkoopen.

Dat noem ik opschieten.

Ná dat intermezzo begon de rondreis.

Van Flat-iron building reden we, nu eens hard dan weer in 'n matig gangetje up town, langs de meest interessante straten en Avenues van New-York.

En zonder ophouden toeterde 't neusklankerig door de trompet ons tegen:

Ladies and gentlemen, daar aan uw linkerhand ziet ge 't grootste hotel van de wereld.

„The largest in the world" is alles in Amerika. Zooveel millioen heeft de bouw gekost. Zooveel duizend personen kunnen daar logeeren. Zooveel 100 koks en waiters en schoenenpoetsers en liftboys en portiers zorgen daar voor 'n geregelden gang van zaken.

Alleen 't servies is zooveel duizenden en duizenden dollars waard.

Voorbij zijn we, en rechts draaien 40 menschenhoofden, want wederom bazuint 't:

Ladies and gentlemen, dat huis met die groen marmeren pilaren was eerlang 't grootste „gambling establishment" (speelclub) van de wereld, the largest in the world.

'n Zekere mr. Reginald van der Bilt heeft daar aan de roulette op één avond 100.000 dollars verloren.

Ladies and gentlemen, daar schuins voor u op den hoek in dat witte huis een Franschen stijl opgetrokken woont een van de rijkste mannen van de wereld, William Kissam van der Bilt.

In de foyer van zijn huis kan 'n rijtuig met vierspan gemakkelijk rijden en keeren. De weduwe van een Californischen senator heeft voor dat huisje 'n tijd geleden 2.500.000 dollars geboden, maar zonder succes.

Maar daar, Ladies and gentlemen, — en met eerbiedige schroom klinkt 't ons tegen, — daar in dat huis, omringd door bewijngaarde muren, woont de rijkste man van „de wereld „the richest man in the world", John D. Rockefeller.

Toch kleedt hij zich steeds zeer eenvoudig, en draagt schoenen van slechts 3 dollar, wat niet veel is voor 'n man die 'n billioen dollars waard is. 'n Billioen dollars!!......

Op datzelfde oogenblik trad schuchter 'n in lompen gehulde vrouw of beter de ruïne van 'n vrouw met 'n hongerziek kind op den arm dat huis voorbij, en blikte met iets, ik weet niet wat in haar oog, op naar dat paleis van Oostersche weelde. Wat zou in dat moment omgegaan zijn, in dat door armoe en ellende afgetobd verstompt menschenkind?

Hier 'n billioen dollars, daar niets om tenminste 't kreunen van haar hongerend kind te stillen.

Vreeselijk contrast!

Ladies and gentlemen... neen man, zwijg! onmogelijk voor mij dat ontontzettend gebluf, dat eeuwig terugkeerend zooveel dollars heeft dat en dat gekost, en dat snoevende „the largest, the best, the richest in the world" langer te verduwen.

't Hing me de keel uit, meters lang.

Maar toch staarde ik als in 'n droom naar al die gebouwen van verfijnde weelde, naar de onbeschrijfelijke traffic in de mijlenlange straten, en ik vergeleek 't leven hier met 't kalm stoïcijnsch getob en gesjouw in „the struggle for life" van mijn negers op dat kleine stukje rots in de Caraïbische zee.

Denkt nu toch in Godsnaam niet, dat hier in Amerika, in New-York, alles maar weelde en rijkdom is.

Er zijn van die vreesverwekkende excessen, rijkdom bovenmate groot verkwistend in 't ongeloofelijke, armoede nijpend, pijnlijk om aan te zien.

Daar wordt in New–York misschien meer honger en gebrek geleden, dan in een onzer Europeesche steden.

Daar wordt in New-York op één dag soms meer geld verkwist, verbrast door 'n enkeling, dan door duizenden arme tobbers verdiend kan worden.

De idee, dat 't genoeg is om de zee over te steken, naar Amerika te gaan om geld te verdienen als water, is 'n utopie van 't zuiverst gehalte.

Die gouden tijd is voorbij, reeds lang.

Duizenden landverhuizers zijn er, die er naar snakken naar hun geboortegrond terug te keeren; maar wat te doen zonder geld? En zij blijven tobben en zich afbeulen totdat eindelijk de dood in 't hospitaal 'n eind aan hun slavenleven maakt.

En zoo zijn er velen, zeer velen, daar in 't land waar de dollar regeert, in Amerika.

En toch kliefschroeven elken dag steamers uit vele Europeesche havens New-York binnen, volgeladen met menschen, die in hun simpelheid meenen spoedig als millionairs te kunnen terugkeeren.

En als Amerika 't land hunner droomen in 't zicht komt, dan juichen ze.

Arme verblinde stakkers!

Weet ge, wat mijn opinie daaromtrent is?

Zoolang men in ze'n moederland, 'n fatsoenlijk botràm met nu en dan er wat op, verdienen kan, ga dan niet naar Amerika.

Amerika voor de Amerikanen!
Holland voor de Hollanders!
Dat is mijn leus.

JAN PAUL.

Rotterdam, 28 Aug. 1907.

voorkomen, de praktijk leert het, heeft het billijkheidsgevoel der ambtenaren die bepalingen ter zijde gesteld, of wel, slaan minder scrupuleuze ambtenaren er munt uit. Requestranten vermeenen, dat opzet het element moet wezen van elk misdrijf, strafbaar bij de douanewetten; het kwaad veroorzaakt door een abuis of een verzuim bij eene inklaring, enz. kan nimmer van dien aard wezen, dat herstelling door oplegging van straf onvoorwaardelijk moet worden geëischt. Maat en gewicht van colli kunnen op het oog af niet worden bepaald en toch worden schippers geacht de verordening te hebben overtreden, als bij de lossing verschillen worden bevonden tusschen werkelijk gewicht of werkelijke maat van een collo en op de cognossementen of vrachtlijsten aangegeven gewicht of maat, al is dat verschil het gevolg eener foutieve vermenigvuldiging van lengte, × breedte × diepte of wel eene verkeerde inzage in voor die berekeningen opgemaakte tabellen."

Uitgaande van dit beginsel maken de Agenten bezwaar tegen verschilde straffen, voorkomende in het nieuwe Ontwerp, en wijzen er op, dat ter bestraffing van ambtenaren, die misbruik maken van de hen toegekende macht, of moedwillig hun plicht verzuimen, geen enkele bepaling in het Ontwerp werd opgenomen.

Den termijn van tijdelijken opslag in particuliere bewaarplaatsen zouden zij gaarne verlengd zien van 5 tot 14 dagen.

In het ontwerp wordt voorts te veel overgelaten aan arbitraire macht van ambtenaren.

Verplichte afgifte van den vertrekpas aan de douane kan moeilijk samengaan naast verplichte inzage door den loods.

Zekerheidsstelling is onnoodig en zal er toe leiden dat sommige lijnen onze haven niet meer zullen aandoen.

„De agenten merken op, dat tegenwoordig een der grootste concurrenten van de haven van Curaçao voor doorvoer naar Venezuela en andere West-Indische havens is de haven van New-York, die in- en uitvoer van doorvoergoederen bewerkstelligt door middel van stoombooten in vaste vaart, welke alle faciliteiten in Venezuela en op andere plaatsen genieten; elke verzwaring van formaliteiten, enz. aan deze haven, gepaard met boete, kan slechts leiden tot vermindering of algeheele staking van doorvoer van goederen naar Venezuela en die West-Indische havens. Waar voldoende waarborg wordt gegeven voor den Kolonialen fiscus, hetgeen door de douaneweten moet worden beoogd, is elke noodelooze verzwaring van formaliteiten eene stremming."

Op het tarief worden verder verschillende aanmerkingen gemaakt. Het uitvoerrecht verschuldigd voor een ton dividivi mag niet geheven worden voor een ton geitevellen, magrovebast, of ossenhuiden. Het verschil in waarde dezer verschillende artikelen is al te groot.

Het is verkieselijker voor goederen afkomstig uit verongelukte en gestrande schepen zich slechts tot de die bepalingen te beperken die vol strekt noodzakelijk zijn.

„Alvorens over te gaan tot de bespreking van het ontwerp-verordening.

Loodsgelden.

vermeent de Heer Gorsira te moeten mededeelen, dat bij, in de stad Maracaibo, Venezuela, zijnde met sommige kooplieden aldaar, onder hen den Nederlandschen Consul M. H. Cohen Henriquez, de kwestie doorvoer op Curaçao van Maracaibo-producten heeft besproken en dat zij tot de conclusie zijn gekomen, dat voor het eiland veel heil is te verwachten als koffie geheel wordt vrijgesteld van rechten, ook van de zoogenaamde emolumenten van douaneambtenaren voor het houden van toezicht bij lossing, opslaan, verwerking en lading, thans in art. 228 opgenomen als kosten wegens opening en sluiting van, en toezicht in entrepots. Grond voor hunne meening vinden genoemde kooplieden in de omstandigheid, dat werkloonen en pakhuishuur hier veel goedkooper zijn dan in Maracaibo en, bij algeheele vrijstelling van rechten, het misschien nog loonen zal het artikel met zeilschepen hier te brengen, om te worden gesorteerd, gemengd, enz., alvorens naar Europa te worden verscheept.

Over het ontwerp „Loodsgelden" hoeven de agenten niet uit te weiden, de onbillijkheid springt in het oog, ook zonder veel betoog. Waar juist de stoomvaartmaatschappijen, na langdurige studie van de markten der omliggende republieken en die van Europa en van de Vereenigde Staten van Amerika, door het vaststellen van lage vrachtprijzen gelukt is in haar eigen belang en in dat van de zeilvaart eene in vele jaren ongekende drukte in doorvoer van goederen op dit eiland teweeg te brengen, wordt van de zeilvaart en van schepen niet in vaste vaart (die in vaste vaart betalen geen scheepsongelden) afgeschaft de scheepsongelden en daarmede voor een groot deel belast de stoomvaartmaatschappijen, die het eiland Curaçao in haar vaarplan hebben opgenomen en zonder welke de Curaçaosche zeilvaart van geen beteekenis kan wezen.

Theorie en praktijk hebben de directies dier stoomvaartmaatschappijen geleerd, dat van den doorvoer op Curaçao niets is te halen door verhooging van vracht, daar deze steeds doodend heeft gewerkt op den doorvoer en waar dit nu vaststaat, zal het meerdere door die maatschappijen te betalen verhaald moeten worden uitsluitend op voor Curaçao bestemde goederen. Of die goederen zullen kunnen dragen die verhooging, naast de andere in het ontwerp "Alg. Ver. I. U. en D. 1907." geprojecteerde, is eene kwestie, waarmede de agenten zich niet zullen bezighouden."

De Burgerij van Curaçao zal den Heeren Agenten dankbaar zijn voor dit krachtig adres aan den Gouverneur en den Kolonialen Raad gericht. Ongetwijfeld zullen de gegronde bezwaren van handel en scheepvaart tegen de nieuwe ontwerpen er toe leiden, die ontwerpen om te werken en er betere, meer overeenkomstig de locale toestanden, voor in de plaats te stellen.

Dit dubbel werk had kunnen voorkomen worden, als de Wetgever vóór het ontwerpen der verordeningen bij deskundigen de noodige voorlichting hadde gevraagd.

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Havennieuws.

Van 16—30 September zijn onze haven binnengeloopen:

Stoombooten	18
Goeletten	15
Bijlanders	13
Brik	1
Totaal	47 schepen,

die, gevoegd bij de 71, gedurende de twee eerste weken dezer maand binnengevallen, voor September aangeven 118 schepen, het gemiddelde getal voor iedere maand, maar ditmaal toch 6 minder dan verleden jaar September, toen er 62 + 62, of 124 schepen geteld werden.

***

Het Italiaansche oorlogsschip *Etruria* heeft Donderdag onze haven verlaten, maar zal hier nog zeer dikwijls terugkeeren, daar dit schip 2 jaar lang in deze streken blijft kruisen en de Kapitein Curaçao heeft uitgekozen om van de verschillende tochten telkens wat uit te rusten.

Dinsdagmiddag even na twaalven begaven zich de Gouverneur en Vrouwe de Jong van Beek en Donk aan boord der *Etruria*, vergezeld van den adjudant, Luitenant Brusse.

Na vieren trok de stoombarkas drie sloepen met Dames en Heeren naar boord.

Kol. Raad.

De aangekondigde openbare vergadering had Dinsdagavond plaats. Aanwezig waren 9 leden plus de Voorzitter. De Heeren J. Möller, Edwin Senior en Alb. Statius Muller hadden kennisgegeven verhinderd te wezen. De notulen, reeds gedrukt en rondgedeeld, konden als bekend worden verondersteld en werden, nadat de Voorzitter gevraagd had, of er ook aanmerkingen op te maken waren, goedgekeurd.

Ingekomen waren twee Adressen uit St. Martin, thans op gezegeld papier, inhoudende bezwaren tegen de reorganisatie der belastingen, vooral tegen de voorgestelde *directe* belastingen.

De Voorzitter beloofde uit naam van den Raad, dat er van deze adressen goed nota zou worden genomen, en zeide, dat volgens het Reglement een Commissie moest benoemd worden om de adressen te onderzoeken en daarover een rapport uit te brengen.

Missive van den Gouverneur mededeelende, dat bij Koninklijk Besluit van 23 Augustus de Heer J. Sutherland benoemd was door Hare Majesteit als lid van den Kolonialen Raad.

Missive van den Gouverneur meldende, dat genoemde Heer Sutherland den 26sten September in handen van Z.H.E.G. den voorgeschreven eed had afgelegd.

Hierna nam de Voorzitter het woord om het nieuwe lid oprecht geluk te wenschen, welkom te heeten en de overtuiging uit te spreken, dat de heer Sutherland zijn beste krachten met vollen lust en algeheele toewijding zou besteden om de belangen der Kolonie te behartigen, zoodat hij op lateren leeftijd het genoegen smaken zou krachtdadig steeds te hebben medegeholpen om veel goeds tot stand te brengen tot heil van de Kolonie Curaçao.

De Heer J. Sutherland brengt eerbiedigen dank aan H. M. de Koningin voor zijn benoeming, aan Z. Exc. den Minister van Koloniën en den H.E.G. Heer Gouverneur voor het steunen zijner candidatuur en den Raad voor zijn keuze en voordracht. Na de woorden van den Voorzitter meent hij zoo dringend mogelijk zich te mogen aanbevelen in de welwillendheid zijner medeleden Men heeft van hem zulke hooge verwachtingen, en spreker is zoo overtuigd van zijn geringe krachten, dat hij zoo krachtig mogelijk aandringt op den steun, voorlichting en medewerking zijner medeleden en zich in hunne toegevende vriendelijk aanbeveelt, dan hoopt hij onder den onmisbaren zegen des Heeren nog eenig nut te kunnen stichten en mede te kunnen werken aan het bevordederen der belangen van de hem zoo dierbare Kolonie Curaçao.

De Voorzitter deelt nu mede ontvangen te hebben 13 exemplaren van een Rapport uitgebracht door de Kamer van Koophandel en Nijverheid betreffende verschillende Ontwerpen ingediend bij den Kolonialen Raad.

Een bijgeleidend schrijven verzoekt den Raad dit Rapport wel in gunstige overweging te willen nemen.

De Voorzitter brengt aan genoemde Kamer dank voor de toegezonden exemplaren van haar Rapport en geeft de verzekering dat het Rapport met warme belangstelling zal worden gelezen en bij de behandeling der bedoelde Ontwerpen ernstig in overweging zal genomen worden.

Ook werd ontvangen een Adres, gericht aan den Gouverneur en den Kolonialen Raad, uitgaande van de agenten der groote stoomvaartlijnen, inhoudende grieven en bezwaren tegen de voorgestelde reorganisatie der belasting. De Voorzitter betuigt ook hiervoor den dank van den Raad en geeft de verzekering dat aan dit adres de noodige aandacht geschonken zal worden.

Ingekomen zijn verder:

Ontwerp-Verordening, houdende voorschriften betreffende het gebruik van de gouvernements-telefoonverbinding op het eiland Saba.

Ontwerp-Verordening betreffende het verleenen van verlof aan burgerlijke ambtenaren in de kolonie Curacao.

Ontwerp-Verordening betreffende het verleenen van wachtgeld en onderstand aan burgerlijke ambtenaren in de kolonie Curacao.

Missive van den Gouverneur mededeelende dat aan den Heer C. Statius Muller, Administrateur van financiën, machtiging is verleend om in de openbare vergadering

over bovengenoemde ontwerpen zitting te nemen en een raadgevenden stem uit te brengen.

Alle drie ontwerpen worden naar de Afdeelingen verwezen.

De Commissie-verzoekschriften wordt door keuze samen gesteld uit de Heeren J. MOLLDR, Dr. C. ZEPPENFELDT, J. SUTHERLAND.

Niets meer te behandelen zijnde wordt de openbare zitting gesloten.

Onze Financien.

De eilanden hebben het over 't algemeen gedurende het eerste half jaar van 1907 goed, zeer goed gemaakt.

Aan BELASTINGEN	*ontvangen*	*geraamd.*
Op Aruba	f 24,441.85½	f 13,350
Bonaire	13,929,82½	14,725
St. Martin	7,552.14	6,675
St. Eustatius	2,395.30	2,087.50
Saba	2,787.43	2,852.50
Aan INKOMSTEN van onderscheiden aard.		
Op Aruba	f 33,409.85½	f 4,980
Bonaire	2,034.22½	1,220
St. Martin	837.48	972.50
St. Eustatius	1,421.37½	542.50
Saba	664.33	555.

De Spaar-en Beleenbank van Curacao.

In dank ontvangen het Beredeneerd Verslag over het zeven en vijftigste huishoudelijk jaar van 1 Juli 1906—30 Juni 1907.

De overwinst bedraagt *f* 5,535.20½

Op het Reservefonds zal geplaatst worden *f* 2,935.20½

Uitgekeerd zal worden aan dividenden *f* 2,600, naar reden van *f* 20 per aandeel.

Bij de Bank werden beleend 15228 panden.

In de spaarbank gestort f 81,854.92½ in 3759 stortingen, terwijl er 487 nieuwe inleggers bij kwamen.

Gezonken.

Den 2den October des avonds omstreeks 7 uur is de *Los Hermanos* door een rukwind omgeslagen en in de diepte verdwenen. Men had nauwelijks den tijd om de kooien in zee te gooien, waarop men zich hoopte te redden. Binnen een minuut tijds verdween de schuit in de diepte. Een jongen van 16 jaar, die in de tent sliep, is verdronken. De acht overigen hebben zich gered: twee in een leege kist en de zes anderen op de twee kooien, waarvan één door den gouvernementsbark om 2 uur werd opgepikt en de andere door de goelet *Juan Luis* om tien uur des morgens. Aan ieder der kooien hingen drie schipbreukelingen, twee der laatsten zouden het niet lang meer volgehouden hebben. Gelukkig, dat de zee zeer kalm was, anders zoude er waarschijnlijk niet een gered zijn.

De eigenaren der booten en vaartuigen en de kapiteins met matrozen, die in groot getal zijn uitgegaan om te redden, verdienen allen lof.

Advertentiën.

Drukker:

ALFREDO F. SINTIAGO